

# 'Christelijke' Politiek?

Auteur: Timothy M. Spiess

Grace & Truth Ministries

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

## Onderwerp

Heeft God werkelijk gezegd: “Gaat dan heen, onderwijst al de volken, hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb ...”? (Mattheüs 28:19-20).

Vele, zo niet de meeste, prominente evangelische leiders zeggen dat de kerk zijn tijd en energie zou moeten gebruiken om iets anders te doen dan ‘louter’ kerkopbouw en discipelen maken. Ons wordt gezegd dat wij politieke middelen moeten toepassen ‘om het Koninkrijk van God uit te breiden’. Ons wordt gezegd dat wij onze geesten moeten richten op aardse wetgevers en hun strijd en dat wij aardse middelen moeten gebruiken om die strijd te strijden.

Dit is een ander vals evangelie dat de kerk op een dwaalspoor brengt. Jezus zegt: “Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaren gestreden hebben ...” (Johannes 18:36). Maar vele kerkleiders zeggen: “Jezus’ koninkrijk is in deze wereld manifest door politieke middelen - ga dus strijden”.

Wie gelooft u: Jezus of het geluid van deze prominente kerkleiders?

---

Vandaag zijn er velen, die zichzelf kenmerken als evangelische of fundamentalistische christenen, die erg betrokken zijn of bezorgd over het bestuur van ons land<sup>1</sup> en zijn wetgeving. Vele evangelische kerkleiders leren dat het ‘Gods wil’ is dat ons land Zijn morele principes weerspiegelt, en dat wij christenen ervoor moeten zorgen dat dit gebeurt door politieke middelen. Velen die beweren dat zij bijbelgelovige christenen zijn, zeggen dat het Gods wil is dat christenen over het land regeren, en dat christenen hun tijd in politieke activiteit zouden moeten steken, om ten strijde te trekken tegen het morele kwaad van onze dagen. Hun stemmen roepen luid tegen abortus, homoseksualiteit, pornografie, enz. Hun boodschap is dat indien christenen zich met politiek zouden bezig houden (zij bedoelen: machtsposities en politieke ambten winnen), ons land dan een veel betere plaats zou worden. Het lijkt erop dat zowat elke prominente ‘bijbelgelovige christen’ zich tegenwoordig voegt bij de stemmen die het hebben over “christianisatie” en “her-moralisering” van onze cultuur door middel van politieke macht.

Zeker, wij christenen wonen niet graag in een zondige wereld, want wij haten de zonde. Zeker, het aanzien van verloren mensen die zich bezig houden met elke vorm van zondige activiteit is voor ons weerzinwekkend. Zeker, de onrechtvaardigheid van de leiders in deze wereld en de politieke leiders van ons eigen land, kan onze harten bedrukken. Zeker, de overvloedige ongerechtigheid die we elke dag zien, van het legislatieve tot het judiciële, is tragisch en frustrerend. Bij tijden kunnen we overweldigd worden als we zien hoe jonge kinderen meegesleept worden door het kwaad en er zich gewillig aan overgeven. Als christenen moeten wij bedroefd zijn over het verschrikkelijke bestuur van Satan in deze wereld. Maar ... er is een probleem. In deze laatste zin schakelde ik over van een mo

---

<sup>1</sup> Schrijver spreekt hier over zijn eigen land, de Verenigde Staten van Amerika, maar zijn betoog is evenzo toepasselijk op onze westerse landen.

ralistisch standpunt naar een geestelijk standpunt, en het is hier dat er zovelen totaal bedrogen zijn. De sleutelvraag is deze: moeten wij als christenen tegen [Satan](#) of zijn handlangers vechten, en, hoe moeten wij deze strijd voeren - wat zijn de wapens en wat is het doel?

Onderzoek alstublieft de volgende tegenstelling tussen twee types van mensen met een in essentie erg verschillend geloof:

Godvrezende Moralist	Gelovige in Jezus Christus
De moralist tracht Gods wetten op te dringen aan ongelovigen door de bestaande wetgeving aan te passen.	De gelovige predikt het Evangelie, wat de mensen bevrijdt van de gebondenheid aan zonde en de nieuwe gelovigen onderwijst om hetzelfde te doen (Matt 28:18-20).
De moralist boycot "slechte" mensen of organisaties.	De christen deelt het Evangelie met de verlorenen (2 Tim 4:1-2).
De moralist vecht voor zijn recht om op school te bidden.	De christen, wel, die bidt op school (Daniël 6:11)
De moralist zegt dat mensen of organisaties "goed" zijn of "slecht" op basis van hun werken en morele posities.	De christen weet dat wij allen slecht zijn, en dat enkel door Gods genade sommigen gered zijn van hun zonden om een leven te leiden van gerechtigheid <i>in Christus</i> (Rom 3 en 8).
De moralist is boos op zondaars en hun zonden.	De christen is bedroefd over zonde, in het bijzonder die van hemzelf (Matt 7:1-5; Luk 18:14; Jesaja 64:6-7).
De moralist is meestal boos.	De christen bezit normaliter de liefde, vrede en vreugde van zijn Heer (Gal 5:22-23).
De moralist predikt meestal hel en verdoemenis met angst als primaire motivator.	De christen predikt voornamelijk redding van de gevolgen van de zonde door de barmhartigheid en genade van God met Gods liefde als de primaire motivator (Rom 2:4).

Als u dit artikel leest, en indien u de waarheid zoekt met geheel uw hart, zal u veel beter het verschil gaan begrijpen tussen de godvrezende moralist en de ware gelovige in Jezus Christus

### Moraliteit versus het Geestelijk Koninkrijk, Sodom versus Kapernaüm - wat is erger?



Als men de Schrift bestudeert en men doet wat research vanuit archeologisch oogpunt, dan zal men enkele interessante dingen vinden met betrekking tot een kleine stad in Israël, genaamd Kapernaüm. Geografisch lag de relatief kleine stad aan de noordelijke kust van het Meer van Galilea. Het was een normale kleine stad van zijn tijd met de visvangst als belangrijkste bedrijvigheid. Er waren daar gewone mensen met hun kenmerkende levens. Er was daar ook een veelbetekenende synagoge, en zoals in elke typisch Joodse kleine stad, was er een centrum voor sociale activiteit. Wat echter Kapernaüm

opmerkenswaardig maakt is dat Jezus van Nazareth daar nogal veel tijd van Zijn bediening doorbracht. Het Evangelie meldt vele voorbeelden van de mirakels die Jezus daar deed.

Het belangrijkste punt echter in deze discussie is dat Kapernaüm een normaal, relatief stil, klein stadje was. Er bestaat absoluut geen historisch verslag, in zowel de Schrift als elders, dat deze stad beschrijft als publiekelijk overgegeven aan zonde. In feite ben ik er zeker van dat, indien u terug kon gaan in de tijd en Kapernaüm zou bezoeken, dat het overeenkomt met wat ons vandaag over deze stad wordt gezegd: gewone mensen die hun gewone levens leiden. Je zou kunnen zeggen dat het een moreel goede, vredige plaats was om in te leven. Ik denk dat het daar een moreel Utopia was vergeleken met de meeste van onze steden vandaag!

Gezien al deze feiten, luister nu naar Jezus' eigen woorden over Kapernaüm:

“En gij, Kapernaüm! die tot de hemel toe zijt verhoogd, gij zult tot de hel toe neergestoten worden. Want zo in Sódóm die krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden tot op de huidige dag gebleven zijn. Doch Ik zeg u, dat het het land van Sódóm verdragelijker zal zijn in de dag des oordeels, dan u” (Matt 11:23-24).

Indien u een christen bent die dit leest, dan hoeft ik niet in details te treden over de stad Sodom en haar ondergang. Sodom was overgegeven aan elk type van perverse zonde, iets wat veel lijkt op wat in onze steden vandaag gebeurt. De afschuwelijke immoraliteit van Sodom is voor altijd opgetekend in de Schrift (Gen 18:20-21; 19:4-5, 24). **Maar, Jezus spreekt een zwaarder oordeel uit over het stille, moreel hoogstaande Kapernaüm dan over het publiekelijk ondeugende Sodom!**

**Indien u hiervan de reden begrijpt, dan zult u de sleutelwaarheid van dit artikel vatten**, en deze sleutelwaarheid heeft alles van doen met de vraag of christenen zich moeten mengen in de politieke systemen van de wereld.

De reden waarom Jezus een grotere veroordeling op Kapernaüm plaatste was omdat **Jezus niet in de eerste plaats bezorgd is over moraliteit maar veeleer over iemands burgerschap**. In feite is Jezus helemaal niet geïnteresseerd in iemands persoonlijke goedheid omdat Hij weet dat *alle* mensen boos zijn (Joh 2:24-25; Matt 7:11, 13-14; 19:17). Waar Jezus werkelijk over bezorgd is, is op wie of wat iemand zijn vertrouwen stelt als zijn God - in wat zij geloven, en op wie zij hun vertrouwen stellen voor de redding van hun zonden. Alles waar Jezus bezorgd over is, is in wat voor koninkrijk u zich bevindt. VANAF dat een persoon in Zijn koninkrijk komt, door wedergeboorte, leeft de Heer Jezus Zijn gerechtigheid door die persoon (Joh 3:3-5; 15:5). De moraliteit van mensen is van secundair belang en is maar één aanwijzing voor het koninkrijk waarvan zij burgers zijn. **Het ware bewijs, om aan te tonen van welk koninkrijk u bent, ligt ZOWEL in uw verbale woorden die uw Koning Jezus Christus de eer geven, ALS in uw gehoorzaamheid aan Zijn geboden**. Als u slechts één van de twee doet, betekent dit dat u niet van Hem bent. U kan de meest moreel hoogstaande religieuze persoon zijn op deze planeet, maar indien u niet Jezus Christus belijdt als uw Koning, en de enige Weg voor de mens om gered te worden, dan bent u slechts een verloren, maar gelovige moralist. Anderzijds kan u veel over Jezus Christus praten, Zijn naam prediken, Zijn woorden leren uit de Bijbel, MAAR indien u Zijn geboden niet gehoorzaamt, dan bent u verloren, zonder hoop (Matt 7:21; Joh 14:15). Dat is de reden waarom de poort eng is (Matt 7:13-14).

U ziet dat iemand een hoogstaande moraal kan hebben, een erg religieus persoon kan zijn, en tegelijk verloren en tegen Christus. Een waar christen verstaat dit. Zie de religieuze mensen in Jezus' dagen. Zij waren zeer wetsbetrachtende mensen, uiterlijk gezien. Zij gehoorzaamden de wet en waren actief met liefdadigheden. Maar Jezus keurde hen af en in plaats daarvan bracht Hij veel tijd door bij de “zondaars” die inzagen dat zij vergeving en redding nodig hadden.

Deze kritische waarheid is de moeilijkste om mensen bij te brengen, omdat zij van nature zo gericht zijn op werken en moraliteit. Dat is de reden waarom het Evangelie van Gods genade zo wordt afgewezen en misverstaan. Wij kunnen het niet helpen van moreel en religieus hoogstaande mensen te zeggen: “O, wat een goed mens, hij is zeker een christen en kent God, en hij is bestemd voor de hemel”. Anderzijds kunnen wij het niet helpen van mensen die met zonde worstelen te zeggen: “O, die arme zondaar, ik hoop dat hij berouw krijgt voordat het te laat is”. Maar Jezus kijkt naar beide mensen hun hart, en het kan best zijn dat Hij de morele en religieuze persoon aanziet als hopeloos verloren (Matt 23:33), maar de persoon die worstelt met zonde als gered! (Matt 5:20; Luk 18:9-14).

**De harde waarheid is dat de slechte, immorele daden van de Sodomieten minder strafschuldig waren dan het ongeloof van de ‘goede’, morele mensen in Kapernaüm.** Het erg immorele volk van Sodom zal daarom minder straf ontvangen dan de moreel hoogstaande **maar Christus-verwerpende** mensen van Kapernaüm.

Wat leert ons dit nu duidelijk? **Dat ongeloof erger is dan enige andere zonde want dat is de enige zonde<sup>2</sup> die mensen verdoemt tot de hel.** Zouden christenen daarom hun tijd moeten besteden aan het bestrijden van de immoraliteit van verdorven mensen, door te trachten wetten te stemmen die hen dwingen fatsoenlijk te leven, óf zouden wij onze tijd en energie moeten besteden om het Evangelie te prediken, om van zondaars discipelen te maken? (Matt 28:19-20). Het antwoord is klaar en duidelijk voor hen die oren hebben om te horen, en harten die de waarheid zoeken.

## Is Politiek de Weg?

Enkele kritische vragen moeten in dit verband gesteld worden om de bijbelse waarheid te ondersteunen dat christenen niet het morele kwaad moeten bestrijden, maar dat ze in plaats daarvan het Evangelie moeten prediken en discipelen maken.

Waarom zocht Jezus in een of andere stad niet naar enige leiding in de synagoge of het stadsbestuur, om ervoor te zorgen dat de mensen zouden ophouden met zondigen?

- Waarom kwam de Heer Jezus de eerste keer naar de aarde om als een lam ter slachting geleid te worden, en niet als heersende of oordelende Vorst? Moeten wij niet als Jezus zijn, zoals Hij in het Nieuwe Testament wordt geopenbaard? (Rom 8:29; 1 Kor 11:1; Ef 5:1).
- Waar kan men in het Nieuwe Testament ook maar één leerstuk vinden, of zelfs maar een aanwijzing, dat christenen moeten trachten Gods wetten aan ongelovigen op te leggen, door middel van wereldlijk bestuur en haar wetgeving?
- Waarom zou een christen Gods wetten aan ongelovigen willen opleggen, wetend dat de wet niet redt, en evenmin iemand heiligt? (Rom 3:20, 28; 8:2-4; Gal 3:24).
- Waar is één voorbeeld van ‘christelijke’ politieke actie of protest in het Nieuwe Testament? In Romeinen 13 treedt Paulus in detail over de christelijke relatie met wereldlijk bestuur - waarom zegt hij niet: “en werk om gezag te krijgen en pas de wetgeving aan zodat u niet wordt vervolgd?” Waarom liet Paulus het bij een eenvoudig gehoorzamen van de overheid?
- Waarom schrijft Paulus aan Timotheüs, in 2 Tim 2:4: “Niemand, die in de krijg dient<sup>3</sup>, wordt verwikkeld in de handelingen van de leeftocht, opdat hij hem moge behagen, die hem tot de krijg aangenomen heeft”? Paulus spreekt hier duidelijk over het als soldaat dienen van Jezus Christus, in Zijn geestelijk koninkrijk. Jezus maakt het voor iedereen duidelijk: “Mijn koninkrijk is niet van deze wereld” (Joh 18:36). Voor welk koninkrijk is het dat *u* strijdt?
- Waarom gaf Jezus zijn discipelen de zendingsopdracht met als taak: “Gaat dan heen, onderwijst<sup>4</sup> al de volken [= discipelen maken], hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb”? (Matt 28:19). Waarom zegt Hij niet: “Ga, en leg Gods wet op aan de maatschappij om ze in overeenstemming te brengen met de morele wet”?

Het Nieuwe testament beantwoordt deze vragen door te leren dat de christen niet moet proberen de wereld te verbeteren door middel van de politieke middelen van deze wereld.

---

<sup>2</sup> Er bestaat eigenlijk maar één zonde: ongeloof in de Heer Jezus Christus. Alle andere zonden volgen uit een toestand van ongeloof. Zie: [De Bijbel en Zonde](#).

<sup>3</sup> Kantt. 11 in de Statenvertaling: “Niemand, die in de: Dat is, gelijk de krijgsliden zich niet kunnen bemoeien met koopmanschap, ambachten, of landbouw, waardoor de leeftocht of kost gewoon gewonnen wordt, maar altijd moeten passen op hunne wachten, tochten en andere diensten den krijg aangaande, naar het bevel van hun oversten, zo moet ook een getrouw leraar des Evangelies desgelijks doen, en zich met geen andere wereldlijke dingen bemoeien, om zijn ambt getrouw te bedienen, opdat hij Gode aangenaam moge zijn; 2 Cor. 5:9.

<sup>4</sup> Van het Grieks *mathèteúo*: tot leerling maken, onderrichten; leerling zijn (Prisma G/N). Het gaat in Mt 24:19 dus over discipelen (*mathètès*) maken; NBG: “maakt al de volken tot mijn discipelen”.

## De weg van de Politiek

Om het in de politiek te halen moet je stemmen vergaren. In het algemeen is het zo: hoe meer ondersteuning je krijgt, hoe meer u de overhand moet krijgen en zult moeten imponeren met uw politieke agenda, en u zult moeten verkozen raken voor een ambt of een taak waarmee u een “moreel correcte” wetgeving kan realiseren.

Kan u inzien hoe u dit aanzet tot doctrinaire compromissen? Dit brengt iemand in de positie om te zeggen: “wel, zolang we ermee instemmen dat dit moreel kwaad verkeerd is, en we allebei in God geloven, zijn wij eendrachtig - laten we samenspannen om dit moreel kwaad te bestrijden”. In zijn breedste zin gaat dit type van oecumene verder dan ‘Christendom’ en dus ook naar Judaïsme, Islam, Hindoeïsme, enz. “Tenslotte”, zegt de oecumenist, “wij dienen allen dezelfde God - we gebruiken alleen maar verschillende namen”.

Maar is niet enkel en alleen de Bijbel waar die over Jezus Christus zegt:

“En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden” (Hand 4:10-12).

En zijn niet enkel de woorden van de Heer Jezus waar, wanneer Hij zegt:

“Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij” (Joh 14:6).

Indien u een getrouwe dienaar van Jezus Christus bent, en u verkondigt regelmatig en open Zijn waarheid, boven alles wat ‘waarheid’ wordt genoemd, dan zult u nooit een politiek ambt kunnen krijgen. Verrast u dat? In feite is het zo dat, als u een getrouwe dienaar bent van Jezus Christus, u dan geen deel zult willen uitmaken van de wereldlijke politieke organisaties.

Het verbaast me dat sommigen, die zich onder een christelijk label stellen, schijnen te geloven dat het voor een christen mogelijk zou zijn om verkozen te worden tot een hoge post in de regering, tot zelfs die van president toe. Iemand die dit gelooft, is gigantisch verward tussen de twee bestaande koninkrijken. Satan regeert over deze wereld (2 Kor 4:4) en over “zijn” politieke leiders (Joh 12:31; Ef 2:1-3; 1 Kor 1:26-29). Jezus regeert vanuit de hemel over hen die op aarde de Zijnen zijn, door Zijn Kerk (Joh 18:36; Matt 16:18). De getrouwe mannen en vrouwen van God die nog steeds geloven in het ware Evangelie, waartegen de wereld zich afzet (Gal 5:11; 1 Kor 1:18-31), zouden nooit het “koninkrijk der duisternis” willen ondersteunen, noch zouden mensen voor wereldlingen willen stemmen indien zij “de waarheid betrachten in liefde” (Ef 4:15).

In het wereldlijke systeem moet u populair zijn om een politiek ambt te winnen. Ware christenen prediken het ware Evangelie en zullen nooit populair zijn in deze wereld, noch zullen zij ooit de steun van de wereld oogsten met betrekking tot **geestelijke** waarheden (Joh 15:19; Gal 5:11). Er zijn daar echter velen die zichzelf christenen noemen, die strijden voor **morele** zaken en die indrukwekkende aantallen mensen achter zich verzamelen: mensen die niet moeten hebben van immorele mensen en de gevolgen van immoraliteit op hun levensstijl en de media. Maar door zo te doen laten zij openlijk na de strijd te strijden die de Heer van hen verlangt, **en dat is de geestelijke strijd, waarvan het doel is zielen te winnen voor Zijn koninkrijk. Wij worden niet geroepen om te strijden tegen immorele mensen of voor onze “rechten”, noch voor een comfortabelere omgeving op aarde.**

## Gaan stemmen?

Zoals we hebben gezien is het duidelijk dat een gelovige in Jezus Christus niet zou willen streven naar een politiek ambt, want dat zou betekenen dat hij een andere meester zou dienen dan Jezus Christus. Daarom, iedereen die beweert christen te zijn, en die toch een politiek ambt uitoefent, is op zijn best vleselijk en verward, of op zijn slechtst een bedrogen namaaksel. Wat dan nu te zeggen van de gelovige die in een democratie leeft en het privilege heeft om te gaan stemmen op politieke kandidaten? Zouden gelovigen stemmen voor politieke kandidaten?

De relatie van de gelovige ten aanzien van de wereldlijke overheden wordt opgesomd in Romeinen hoofdstuk dertien, waar in het eerste vers staat:

“Alle ziel zij de machten, over haar gesteld, onderworpen” (Rom 13:1).

“Onderworpen” zijn wordt gedefinieerd in de volgende verzen (2-7), namelijk de wetten te gehoorzamen van die macht of overheid waaronder u zich bevindt. De enige uitzondering hierop is wanneer die overheid de geboden tegenstaat die christenen aan God verschuldigd zijn (Hand 4:19-20). Een “wet” is per definitie een omschrijving van wat men moet “doen” of “niet doen”. Bijvoorbeeld: wij moeten belasting betalen (doen), en we mogen niet stelen (niet doen).

Stemmen is een privilege<sup>5</sup> en niet een wet of voorschrift (doen). Dus, de ware gelovige zal elders in het Woord Gods moeten gaan kijken naar leiding over deze kwestie van het stemmen.

De Bijbel leert voluit dat de christelijke gelovige niet hoort te participeren in de ongerechtigheid van de wereld: 2 Kor. 6:14-7:1; Joh 15:19, 18:36 en 2 Tim 2:4. Stemmen voor een ongelovige<sup>6</sup> is het ONDERSTEUNEN van ongerechtigheid, hetgeen de discipel van Jezus niet hoort te doen.

Wanneer iemand zijn stem uitbrengt, zegt hij: “Ik wil deze persoon ondersteunen en zijn of haar handelingen”. Kan u zich inbeelden dat (gesteld dat dit privilege bestond) Jezus zou gaan stemmen voor een ‘betere’ Caesar? Kan u zich inbeelden dat Jezus zijn discipelen zou aansporen om een stem uit te brengen voor de leiders van de wereld? Als u zich dit kunt inbeelden, dan gelooft u in een “andere Jezus” dan de Degene die beschreven wordt in het Nieuwe Testament (2 Kor 11:4)!

Als een christen wordt gedwongen om zijn keuze te maken tussen twee slechte ethische keuzen, dan zal de Heer hem leiden in die situaties. Echter, stemmen wordt NIET afgedwongen, en dus is er geen kwestie van toepassing van het minste kwaad. De gelovige moralist zou kunnen zeggen dat indien de gelovige niet stemt, dan “het kwaad zal regeren”. Hier is opnieuw de verwarring van deze mensen duidelijk. HET KWAAD REGEERT ALREEDS! (Joh 14:30; 2 Kor 4:3-4; Ef 2:1-3; 1 Joh 5:19). Wat de gelovige moralist bedoelt is dat de openbare zonde zal toenemen. Dat kan wel of niet waar zijn, maar de kwestie is dat de gelovige moralist meent dat het leven minder en minder comfortabel zal worden. Geen van deze argumenten heeft echter enige logische band met wat de Bijbel ons leert over het niet ondersteunen van het “rijk der duisternis”. De Heer vraagt niet dat wij ons zouden bezig houden met “wat als”-scenario’s. In tegenstelling daarmee vraagt Hij ons te gehoorzamen. “Het kwaad zal regeren”-argument is er een dat gebouwd is op het ongelof in Gods soevereiniteit, én het ongelof dat Zijn volk enkel als Kerk een impact kan hebben op de wereld.

Uw stem uitbrengen voor een ongelovige<sup>7</sup>, ongeacht hoe hoogstaand zijn moraliteit is, is uw goedkeuring uitbrengen voor een zoon van Belial. Nogmaals: kan u zich inbeelden dat Jezus zijn stem of goedkeuring zou uitbrengen voor een wereldlijk politiek leider? Jezus Christus is uw Koning, en wij onderwerpen ons aan Hem alleen, wij hebben “onze stem uitgebracht” voor Hem alleen.

De gelovige zal zich ook niet bijzonder gaan verdiepen in politieke gebeurtenissen, omdat hij afgescheiden is en geen deel van de wereld (2 Kor 6:14 - 7:1). Hij absorbeert niet het wereldlijke ongelof dat uit de massamedia op ons afkomt. De Heer zet Zijn volk aan het werk waar Hij ze heeft: in en vanuit Zijn Kerk.

## Het hart van de oecumenische beweging

Het valse gelof dat die mensen verstrikt die zich inlaten met “christelijke politiek”, is hetzelfde valse gelof dat de kern vormt van de oecumenische beweging. Indien het uw voornaamste bekommernis is om van de maatschappij een moreel betere plaats te maken, voor u en uw kinderen, dan zal u waarschijnlijk de oecumenische beweging inlopen. Waarom? Omdat het thema van eenmaking van de oecumenische beweging ervoor wil zorgen dat Gods morele wet overal wordt ge

---

<sup>5</sup> In België is er (sinds 1893) geen “kiesrecht” maar “stemplicht” - dus niet “opkomstplicht” - alhoewel het eigenlijk neerkomt op dit laatste: je kan “blanco” stemmen, en je wordt in staat gesteld dat te doen - ook elektronisch, zonder strafbaar te zijn. “Op 9 juli 1998 veroordeelde het Europees Hof van Justitie België in een zaak aangespannen door de Europese Commissie wegens overtreding door België van de Europese richtlijn die lidstaten verplicht lokaal kiesrecht aan EU-burgers toe te kennen. De richtlijn, een concretisering van afspraken gemaakt in het Verdrag van Maastricht, had reeds op 1 november 1996 in Belgisch recht omgezet moeten zijn” (Encarta 2002).

<sup>6</sup> Of: naamchristelijk belijder.

<sup>7</sup> Ibid.

hoorzaamd. Uw opzet “God te dienen” betekent dan dat u met alle mogelijke legale middelen mensen ertoe wilt aanzetten Zijn wetten te gehoorzamen. De oecumenische geest helpt u hiermee want die zegt: “het bestrijden van het kwaad is belangrijker dan de doctrinaire verschillen die ons separeren” (atheïsten hierbij inbegrepen!). **Maar wat is het enige dat de oecumenische beweging hindert? De waarheid, niets anders!** Deze fundamentele filosofie van de oecumenische beweging is het einde van waarheid.

### “Wij hebben onze rechten, en wij willen ze nu”

Een gedachte die verbonden is met de moralistische, naamchristelijke, oecumenische agenda, is het concept van de “rechten”. In sommige kerken wordt er opgeroepen om op te komen voor “onze rechten”. Welke rechten? Het recht om op school te bidden, het recht om te protesteren tegen abortus, het recht om niet alle belastingen te betalen of om te kiezen wat de regering met het belastinggeld doet. Waar in de Schrift vinden degenen, die zich overgeven aan de “onze rechten”-filosofie, de grond voor hun visie? Zij hebben dan ook behoefte om zich te richten naar het Oude Testament, of om de dingen uit hun context te halen. Laat me een paar plaatsen in het Nieuwe Testament aanwijzen die zij trachten te vermijden.

Paulus zegt in 1 Korinthiërs 6:

“Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is, Die gij van God hebt, en **dat gij van uzelf niet zijt? Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn**” (1 Kor 6:19-20).

En in 1 Korinthiërs 7 schrijft hij:

“Want die in de Heere geroepen is, een dienstknecht zijnde, die is een vrijgelatene des Heeren; evenzo ook, die vrij zijnde geroepen is, die is een dienstknecht van Christus” (1 Kor 7:22).

Deze Schrift leert duidelijk dat de christen niet “vrij” is in de betekenis dat hij kan doen wat hij wil. Hij is eerder “vrij” in het gehoorzamen van zijn Meester, Jezus Christus (Joh 8:31-32, 36). De enige manier waarop iemand een christen kan worden is door zich te laten loskopen door zijn Redder. De betaalde koopprijs waar Paulus het over heeft is niets minder dan Jezus’ bloed dat voor u werd uitgegoten - de grootste prijs die ooit voor een dienstknecht werd betaald. Dus uzelf, uw geest, ziel en lichaam zijn van God. U behoort nu een gewillige dienstknecht van Jezus Christus te zijn. En de waarheid is dat een dienstknecht geen rechten bezit! Echter, als dienaar van Jezus Christus, heeft de christen het grootste **voorrecht** van alle: het dienen van de ware, levende God!

**De christen heeft als zodanig geen rechten, enkel plichten, en daarop volgen zegeningen en voorrechten die genadig verleend worden door hun Meester.** Jezus kocht de christen met Zijn leven - een schuld die de christen nooit kan terugbetalen. Jezus leert dit in Lukas 17:

“En wie van u heeft een dienstknecht ploegende, of de beesten hoedende, die tot hem, als hij van de akker inkomt, terstond zal zeggen: Kom bij, en zit aan? Maar zal hij niet tot hem zeggen: Bereid, dat ik te avond zal eten, en omgord u, en dien mij, totdat ik zal gegeten en gedronken hebben; en eet en drink gij daarna? Dankt hij ook die dienstknecht omdat hij gedaan heeft, wat hem bevolen was? Ik meen, neen. Alzo ook gij, wanneer gij zult gedaan hebben al hetgeen u bevolen is, zo zegt: Wij zijn onnutte dienstknechten; want wij hebben maar gedaan, wat wij schuldig waren te doen” (Luk 17:7-10).

Dus, wat voor “rechten” bezit de christen? Jezus zei dat wij nederig moeten zijn en bekennen dat “wij onnutte dienstknechten zijn; want wij hebben maar gedaan, wat wij schuldig waren te doen”. De onnutte dienstknecht bezit geen rechten, enkel dienstplichten. Christen, naar welke koning of koninkrijk ziet u uit voor uw “rechten”? Ziet u uit naar Caesar of naar Christus?

Ik ben bang dat het er eigenlijk om gaat dat mensen geen vervolging willen lijden of smaad dragen voor de zaak van Christus en Zijn gerechtigheid. **Het hele “rechten”-gedoe heeft als basis een zelfzuchtig verlangen om een eigen weg te gaan, en het vermijden van ongemakken in een wereld die in feite vijandig staat tegen Jezus Christus.** Een kind zou kunnen wenend zeggen: “Indien ik op school bidt, dan lachen ze met mij of ze zeggen dat ik ermee moet ophouden”. De ‘godvrezende’ ouder antwoordt dan: “O, we moeten de wereld stoppen mijn kind te vervolgen, ik zal de

christelijke coalitie aanspreken”. Ik ben er zeker van dat een of andere christen-politicus zijn best zal doen om die school te dwingen u het bidden en bijbellezen toe te staan.

**De hele “rechten”-filosofie is niet gebouwd op Gods Woord, maar op het wereldlijke staatsbestel met zijn wetten en rechten, die niet door God geïnspireerd zijn maar voortkomen uit het menselijke, democratische<sup>8</sup> electoraat.**

Zoals werd aangetoond zoekt de ware christen nooit zijn “rechten” vermits Jezus Christus zijn eigenaar en bestuurder is. Christen, waarom zou u naar de wereld kijken om u te beschermen? Kijkt u uit naar zondige mensen en hun besmette wetten, om u te beschermen? Schaam u! Vertrouw eerder op uw Heer en doe wat juist is! Sommigen stellen hun vertrouwen op karren (politiek/wettelijke systemen) en anderen op paarden (verkozen ambtsdragers, advocaten), maar de christen behoort zijn vertrouwen te stellen op God!<sup>9</sup>.

**In de strijd voor hun rechten zijn godvrezende moralisten, in de naam van ‘christendom’, niet verschillend van homoseksuele strijders voor hun rechten.** Beide groepen richten zich tot de wereld voor het oplossen van hun problemen. Hoe droevig is dit. Wat de Heer wil is dat Zijn volk op Hem vertrouwt zodat Hij hun harten kan veranderen door Zijn Geest (Rom 8:3-5).

Maar wat te zeggen van Paulus in Hand 25:11, waar hij zich beroept op de keizer om te vermijden dat hij aan de Joden wordt overgeleverd, die hem hoogstwaarschijnlijk zouden gedood hebben? Sommigen wijzen naar dit vers en zeggen: “Zie je, Paulus had Romeinse burgerrechten en hij gebruikte deze rechten”. Echter, dit vers op die manier beschouwen is een kijk vanuit wereldlijk standpunt, niet dat van het Koninkrijk Gods. Gebruikte Paulus zijn burgerrecht voor politieke doeleinden (met het oog op een moralistische wetgeving) **of** om verder te gaan met het prediken van het Evangelie? Duidelijk trok hij voordeel uit zijn burgerrecht ten behoeve van dat laatste.<sup>10</sup>

In onze tijd kan een christen die als burger in ons land geboren wordt, zeker de bestaande privileges gebruiken van zijn burgerschap, om zijn leven te beschermen tegen het kwaad of om het Evangelie te kunnen prediken. Een christen wordt opgeroepen schrander te zijn en de voorrechten te gebruiken die hem tenslotte van Christuswege zijn gegeven om het Evangelie te bevorderen of om het onrecht te vermijden dat de evangelieverbreiding zou kunnen hinderen. Maar burgerlijke privileges af te dwingen als “mijn rechten” wordt door de Schrift niet ondersteund. Het Nieuwe Testament bevat enkel voorbeelden van gelovigen die op de Heer vertrouwen, waarbij zij gebruik maken van het zwaard van het Woord Gods in hun geestelijke oorlogvoering - niet via politiek of wereldlijke rechtssystemen, die uit het vlees zijn.

## **En de strijd om abortus te stoppen?**

De moord op jonge kinderen is beslist een grote zonde tegenover een absoluut heilige en rechtvaardige God. Hierover kan geen betwisting zijn. Te weten dat moeders hun eigen baby’s doden opdat ze niet hoeven te leven met de verantwoordelijkheden die voortvloeien uit hun eigen gedrag, is beslist een tragische zaak. Jezus zei: “En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkillen” (Matt 24:12).

Er moeten echter enkele belangrijke dingen onderscheiden worden vooraleer we verder praten. Ten eerste: abortus is een zonde zoals zovele andere zonden. Het is een zonde die bedreven wordt door een moeder jegens haar kind. **Bedenk verder ook dat het leven niet een recht is maar een voor**

---

<sup>8</sup> Onze huidige parlementaire democratie vindt zijn oorsprong niet in de Schrift maar is voortgekomen uit de Verlichting van de Franse Revolutie. De filosofie was toen: Ni Dieu, ni maître. Christenen die aan politiek doen zetten zich op dezelfde goddeloze basis.

<sup>9</sup> Psalm 20:7 KJV: “Some [trust] in chariots, and some in horses: but we will remember the name of the LORD our God”.

<sup>10</sup> In zijn beroep op de keizer zag Paulus een gelegenheid een reis naar Rome te maken, weliswaar als gevangene, maar met kansen om onderweg en in Rome te getuigen, en uiteindelijk voor de keizer. Markus 13:9: “want zij zullen u overleveren in de raadsvergaderingen, en in de synagogen; gij zult geslagen worden, en voor **stadhouders** en **koningen** zult gij gesteld worden, om Mijnentwil, **hun tot een getuigenis**”. De hoogste instanties in de staat zouden zich inlaten met Jezus’ discipelen, tot een getuigenis.

**recht, door Gods genade. Ik heb geen rechten in dit leven, geen recht om te bestaan of op de hemel.** Als ik wil praten over rechtvaardigheid en “mijn rechten”, dan is de grootste waarheid die ik voor ogen moet houden dat mijn zonde vraagt om straf, en mijn voormalig ongeloof vraagt om de eeuwige hel. Het is enkel Gods genade dat ik in mijn leven iets goeds ontvang: “Alle goede gave, en alle volmaakte gift is van boven, van de Vader der lichten afkomende” (Jakobus 1:17).

God was niet genoodzaakt mij te creëren, omdat ik geen noodzakelijk wezen ben. De Heer is ook niet genoodzaakt om mij verder fysisch in leven te houden. Hetzelfde kan gezegd worden van elk persoon, inbegrepen het kind in de buik van een moeder. De Heer was niet verplicht het kind te creëren, en Hij is niet verplicht het fysieke leven van een kind in stand te houden (Rom 9:14-24).

Ja, Gods natuur is van die aard dat Hij de zwakken en hulpelozen wil beschermen, maar de Heer laat het kwaad in deze bedorven wereld toe, voor Zijn doel, en het zou dwaas zijn om wegens het bestaan van het kwaad, Gods soevereiniteit in vraag te stellen. Hij liet de holocaust toe van de Joden onder Hitler, en Hij laat de ‘holocaust’ toe van de ongeborenen. En ja, hij wil dat wij er iets aan doen: help en bid voor hen die Christus nodig hebben in hun leven, predik het Evangelie en maak discipelen van hen die zo koud van hart zijn, zo miserabel dat zij hun kind in de moederbuik zouden willen doden.

Een christen moet niet zoeken naar wettelijke middelen om moeders te stoppen hun baby’s te doden. Eén ding is wel zeker: geen enkele wet kan abortus tegenhouden, want abortus is een zonde, en de wet is als zodanig machteloos tegen de zonde:

“Want hetgeen voor de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid van het zondige vlees, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest. Want die naar het vlees zijn, bedenken wat van het vlees is; maar die naar de Geest zijn, bedenken wat van de Geest is” (Rom 8:3-5).

## **Een woord over het Oude en Nieuwe Testament**

Velen die zich bezig houden met “christelijke rechten”, die hun activiteiten willen rechtvaardigen door de Schrift aan te halen (als ze dat al doen!), gebruiken haast uitsluitend het Oude Testament, want het Nieuwe Testament spreekt hen tegen. Maar u zegt: het Oude Testament spreekt het Nieuwe Testament niet tegen? Dat klopt, slechts als het Oude Testament niet juist wordt geïnterpreteerd, spreekt dat het Nieuwe Testament tegen!

Velen hebben een goed werk gedaan door de armzalige interpretaties bloot te leggen van hen die hun politieke activiteiten rechtvaardigen en ik ga hierover dan niet in detail treden. De belangrijkste fout van die moralisten is dat zij de oudtestamentische beginselen toepassen op alle volkeren, en niet louter op Israël. In het bijzonder zien zij de Verenigde Staten als een soort nieuw Israël. Echter, noch de V.S., noch enige andere natie is Israël! Dit zou duidelijk moeten zijn, maar dat is het niet voor de vele christelijke moralisten die een soort transcendente rechtvaardiging zoeken voor hun pogingen om de morele Joodse wet aan ongelovigen op te leggen. Als ik een politiek activist zie, die beweert christen te zijn en die de Schrift aanhaalt, dan brengt hij haast altijd aan een verkeerd geïnterpreteerde passage uit het Oude Testament, of een verkeerd toegepast oudtestamentisch principe.

De Kerk is niet Israël (Rom 11:1, 26-29). De Verenigde Staten is niet Israël, noch enig ander land (Matt 15:24; Gen 15:18; Deut 1:8). De Verenigde Staten, noch enig westers land is christelijk! Deze basiswaarheden ontgaat vele ‘christelijke’ moralisten die met de Schrift hun wandel willen ondersteunen.

De Kerk moet geen dwingende middelen gebruiken om haar doel te bereiken, en dat doel bestaat uit het winnen van zielen voor Jezus Christus en ze te onderwijzen, tot discipelen te maken. **Hét probleem met de moralisten is dat hun agenda helemaal niet het doel dient van Christus’ Kerk**, niettegenstaande velen in die beweging zich voorzien hebben van een christelijk label. Het wapen dat de christen gebruikt is gebed, want de strijd die de christen strijdt is geestelijk, niet maatschap

pelijk (2 Kor 10:3-5). De bijzonder belangrijke waarheid van Efeziërs 6:12 lijkt helemaal verloren gegaan te zijn bij hen die strijden in het vlees. Efeziërs 6:12 zegt:

“Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van deze wereld, van de duisternis dezer eeuw, tegen de **geestelijke boosheden** in de lucht<sup>11</sup>”

De christelijke moralist gebruikt wereldlijke politieke middelen om zijn plannen uit te voeren. Protestmarsen, betogingen, briefcampagnes, petitiecampagnes, gewoonlijk met hier en daar een kort gebedje erbij. Misschien een van de meest dwaze methoden bij hun strijdvoering is de oproep tot het boycotten van bedrijven en organisaties die “gepland ouderschap ondersteunen”, of andere “slechte” organisaties. Zeker, deze boycotstrategie bewijst dat deze ‘christenen’ geen geestelijke waarheid kennen, maar louter het rijk van het vlees (Rom 2:14-15: moraliteit en geweten)

Paulus zegt:

“Ik heb u geschreven in de brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders; doch niet in het geheel met de hoereerders van deze wereld, of met de gierigaards, of met de rovers, of met de afgodendienaars; **want anders zoudt gij uit de wereld moeten gaan**” (1 Kor 5:9-10).

Later, in dezelfde brief aan de Korinthiërs, berispt Paulus de gelovigen: “Dwaalt niet, slechte omgang bederft goede zeden” (KJV). Gezien de Schrift zichzelf niet tegenspreekt, en de context altijd de noodzakelijke informatie biedt om het vers correct te interpreteren, is het antwoord als volgt: In de eerste instructie bedoelde Paulus dat het best was voor gelovigen om mee te werken en zaken te doen met de mensen van de wereld. Indien wij geen graan zouden kunnen kopen van een verkoper omdat hij een afgodendienaar is, dan zouden wij niet kunnen eten! In de latere instructie spreekt Paulus van de gelovige die vrienden zoekt om er zich mee te socialiseren. Deze instructie is consequent met die in 2 Kor 6:14-18:

“Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat heeft de gerechtigheid gemeen met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En wat samenstemming heeft Christus met Belial<sup>12</sup>, of wat deel heeft de gelovige met de ongelovige? ...”

Eenvoudig gezegd: het Woord van God leert de christen niet dat hij niet zou mogen kopen en verkopen in de wereld, omdat de wereld boos is, want anders zou de christen - zoals Paulus het stelt - “uit de wereld” zou moeten gaan!

De moralist taxeert een bedrijf dat gepland ouderschap ondersteunt als “slecht”, maar een bedrijf dat de lokale zoo ondersteunt als “goed”. Er is hier geen geestelijk onderscheidingsvermogen, enkel die van het vlees. Jezus zegt dat niemand “goed” is (Matt 19:17), omdat allen gezondigd hebben en tekort schieten. En Paulus schrijft:

“... want er is geen onderscheid. Want zij hebben allen gezondigd, en derven<sup>13</sup> de heerlijkheid Gods” (Rom 3:22-23).

De enige twee soorten mensen op deze aarde zijn de verlorenen en de geredden. De geredden zijn zij die opnieuw geboren werden en de Heilige Geest van God hebben ontvangen. Is een organisatie voor gepland ouderschap slechter dan de zoo? Niet noodzakelijk, want wát als de zoo het tot haar missie maakt kinderen te indoctrineren met de evolutionaire wereldbeschouwing? Denk aan het begin van dit artikel, waar Jezus in Mattheüs 11:23-24 een groter oordeel uitsprak over Kapernaüm dan over Sodom. In feite zijn de meesten in het bestuur van beide organisaties waarschijnlijk verlorenen, en daarom zijn de filosofieën van beide organisaties in strijd met het Woord van God (Ef 2:1-3; 1 Kor 1-2). Deze mensen in beide organisaties moeten het Evangelie horen. Als u iets wilt doen,

---

<sup>11</sup> Gr. *epouranios*: hemels; *epourania*: hemelse dingen (Prisma G/N). Het gaat hier om de geestelijke boosheden in “het hemelse” of de “hemelse gewesten”. Dit zijn de duivel en zijn demonen (gevallen engelen). Zie [Duivel & demonen](#).

<sup>12</sup> Belial: een andere naam voor de Duivel, Satan. Zie verder: [De viervoudige val van Satan](#).

<sup>13</sup> Kantt. 44 Statenvertaling: “derven de heerlijkheid Gods; Grieks Hysterountai; hetwelk betekent eigenlijk in het verkrijgen van enige zaken, inzonderheid in het lopen naar den prijs, verachten of tekortkomen en derhalve dien moeten derven; gelijk alle mensen tekortkomen, die door hunne werken de heerlijkheid Gods, dat is het eeuwige leven zoeken te verkrijgen”.

doe dan iets wat de Heer wilt dat u doet. Ga naar buiten en predik aan de gebouwen of overhandig traktaten en engageer u om met de mensen daar te converseren wanneer ze in en uit het gebouw gaan. Indien de wereld uw “recht” zou wegnemen om dat te doen, doe het dan toch en spreek tot de mensen in de gevangenis, zoals de Bijbel toont dat christenen deden in de eerste eeuw.

## Conclusie

Ik wil besluiten met de tegenstelling tussen de christelijke moralist en de ware gelovige in Jezus Christus dat ik eerder al plaatste aan het begin van dit artikel. Op dit punt aangekomen, zou het voor de lezer duidelijker moeten zijn waarom die tegenstelling bestaat.

Godvrezende Moralist	Gelovige in Jezus Christus
De moralist tracht Gods wetten op te dringen aan ongelovigen door de bestaande wetgeving aan te passen.	De gelovige predikt het Evangelie, wat de mensen bevrijdt van de gebondenheid aan zonde en de nieuwe gelovigen onderwijst om hetzelfde te doen (Matt 28:18-20).
De moralist boycot “slechte” mensen of organisaties.	De christen deelt het Evangelie met de verlorenen (2 Tim 4:1-2).
De moralist vecht voor zijn recht om op school te bidden.	De christen, wel, die bidt op school (Daniël 6:11)
De moralist zegt dat mensen of organisaties “goed” zijn of “slecht” op basis van hun werken en morele posities.	De christen weet dat wij allen slecht zijn, en dat enkel door Gods genade sommigen gered zijn van hun zonden om een leven te leiden van gerechtigheid <i>in Christus</i> (Rom 3 en 8).
De moralist is boos op zondaars en hun zonden.	De christen is bedroefd over zonde, in het bijzonder die van hemzelf (Matt 7:1-5; Luk 18:14; Jesaja 64:6-7).
De moralist is meestal boos.	De christen bezit normaliter de liefde, vrede en vreugde van zijn Heer (Gal 5:22-23).
De moralist predikt meestal hel en verdoemenis met angst als primaire motivator.	De christen predikt voornamelijk redding van de gevolgen van de zonde door de barmhartigheid en genade van God met Gods liefde als de primaire motivator (Rom 2:4).

De vrucht van waar geloof is een allesverterende liefde voor Jezus Christus en een verlangen Hem te dienen door de ongelovigen lief te hebben en bezorgd te zijn over hun lot. Dat kunnen wij doen door de prediking van het ware Evangelie en het maken van juist opgeleide discipelen.

Aan welke kant staat u?

---

Zie verder: “De Christen en Politiek” - [DOC](#) of [PDF](#)

---

E-mail: [verhoevenmarc@skynet.be](mailto:verhoevenmarc@skynet.be)

Homepage: <http://users.skynet.be/fa390968/index.htm> of <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm>

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of <http://www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm>